ժեշտ քննութեան մը հետեւանքն այն պիտի ըլլայ՝ որ կամ ճանչնաք ձեր անձեռնհասութիւնը այդ ասպարիզին մէջ և անկէց քաշուիք հեռանաք, և գնաք ձեր կարողութեան համապատասխան դիրք մը բռնելու ընկերութեան մէջ, և կամ շտկէք ձեր թիւր ըմբռնումը՝ որ ձեր բարձր պաշտօնի կոչման անհամաձայն է, և ուղիղ հիման, հաւատարիմ և անկեղծ գործունէութեան և գիտակից ձեռնհասութեան մը վրայ ամրացնէք ձեր ջանքերը, որոնք այն ատեն միայն՝ պիտի դադրին ըլլալէ . . . ԶՈՒՐ ՋԱՆԳԵՐ, որովհետեւ պիտի ըլլան անկեղծութեան մ'արգասիքներ. և հետեւաբար ինձ ալ և ինձ նման փափաքողներու ալ՝ առիթ պիտի տան միխիթարութեամբ դիտելու և հաչակելու ձեր ՕԳՏԱՒԷՏ ՋԱՆԳԵՐՈՒՆ արդիւնքները։

Հ. Ա. Տ-ՐՈՅԵԱՆ

ՀԱՆԴԷՍ ԱԶԳԱՅԻՆ

ԵՂԻՇԷԻ ՊԱՏՄՈՒԹԵԱՆ

ՆՈՐԱԳԻՒՏ ՀԱՏԱԿՈՏՈՐՆԵՐ

Քանի մը ամիս առաջ յԱսորիս և ի Կիլիկիա ճանապարհորդութիւն մ'ընելով, առիթ ունեցայ նորանոր ձեռագիրներ տեսնելու. զորս եթէ անկարելի եղաւ ինձ ստանալ ամ և է միջոցաւ, սակայն ազնիւ ստացողաց թոյլտուութեամբ՝ կրցայ անոնց յիշատակարանները օրինակել. որոնք քիչ ատենէն ամբողջական հաւաքածոյի մը մէջ լոյս պիտի տեսնեն։

Հալէպի Հայոց առաջնորդ Կարապետ Ծ. վ. Տէր Կարապետեան սրբազանն, ինձ ցոյց տուաւ դէզ մը ձեռագիրներ, զորս իւր գիտական խնամքովը իրենց գարաւոր բանաւէն — մութ ձեղունէ մը — նորապէս ազատելով, մաքրել և կարգի դնել կու տար։ Կը յուսանք որ այսպիսի լուսամիտ անձի մը ձեռքով դեռ շատ գանձեր կորստենէ կ'ազատին։ Ձեռագրաց թիւը, անունը, բովանդակութիւնը և մանաւանդ յիշատակարանները խոստացաւ բարձրապատիւ սրբազանն յղել ի Ս. Ղազար, որուն կատարման սպասելով՝ կանխիկ շնորհակալութիւնս կը յայտնենք։ Ձէյթունոյ մէջ, բաց ի Ս. Աստուածածնայ վանքի մէջ գտնուող քանի մը թղթեայ և յետին դարու ձեռագիրներէն, կայ ուրիշ թանկագին Աւետարան մը, մագաղաթեայ, երկսիւնագիր, զարդարուած գեղեցիկ նկարներով և պէսպէս գարդերով. ոսկեզօծ պատկերի, ոսկեզօծ ծաղրի և տառի շռայլութիւն մը ամէն էջի վրայ. ընդարձակ յիշատակարան մը եռեւր, որուն վերջի մասերուն մէջ տեղւոյն անցքերէն՝ յիշատակութիւնք կան։ Այս կոստանդին կաթողիկոսի Աւետարանն է, . . . գրուած, որուն վրայ բարեպաշտ Ձէյթունցին աւելի կը գուրգուրայ և խնամք կը տանի՝ քան հնա-

digitised by A.R.A.R.@

գէտն կամ գիտնականն։ Մենք շնորհակալութիւնս կը յայտնենք Տէր Կարապետին, տեսացի հին առաջնորդին, որ հաճեցաւ մեզի ցոյց տալ այդ գանձ և օգտուիլ անկից։ Նոյնպէս մեր խորին շնորհակալիքը կը յայտնենք Ներսէս վ. Խապաճանց սրբազանին, որ Ս. Աստուածածնայ վանուց ձեռագիրքը մեծ ազնուութեամբ մեր տրամադրութեան տակ դրաւ և ամէն գիւրութիւն ընծայեց։

Մարաշու մէջ տեսայ քանի մը անհրաշ ձեռագիրներ, որոց մէկուն կողքին ներսի կողմը գտայ Եղիշէէն կոտրներ, որոնք ինձ ձեռագրէն աւելի յարգի թուեցան, և առանց մեծի զժուարութեան կրցայ ստանալ զանոնք. ինն կտոր թղթեր են, զորս իրարու քով բերելով կ'ունենանք ութ էջ կամ չորս թերթ, և կը բովանդակեն Եղիշէէն Ա. Բ. Դ. և Ե. ցեղանակներէն հատուածներ։ Գրութիւնը երկաթագիր է, ամենահին թղթի վրայ. մեզ կը թուի թէ երկատասներորդ դարու գործ մ'է, թէ՛ գրի ձեւէն և թէ՛ թղթի հնութենէն հետեւցնելով։ Իւրաքանչիւր էջ երեք սիւներէ կը բաղկանայ, և իւրաքանչիւր սիւն 35 տողերէ. բայց մեր ձեռքի տակ ունեցած կոտրներուն մէջ ամբողջովին կատարեալ թուղթ չտնենալով, տողերու թիւը ձեռագրի վրայ եղած քննութեամբ հանեցինք։ Այս պակասաւոր վիճակին մէջ թղթերը ունին 37 հրգմ. երկայնք, 28 հրգմ. լայնք, 5 հրգմ. լուսանցք և 10 հրգմ. իւրաքանչիւր տողերու երկայնքը. իսկ ամբողջական ձեռագիրը ունեցած կը տեսնուի 52 երկայնք և 42 լայնք։ Լուսանցքի վրայ զարդանկարներ չկան. տեղ մը միայն կարմիր և երկնագոյն ներկի հետքեր կը տեսնուին։ Մելանը տկար սեւ մելան է. իսկ կարմիր գունով մէկ տող միայն կայ, թէեւ բազմաթիւ գլխագրերն եւս նոյն գունով կրնային գրուիլ։

Կարեւոր տարբերութիւնները և շարադասութեան զանազանութիւնները շեղագրած ենք. իսկ բառի կամ տառի պակասը կէսերով լրացուցած, որպէս զի հաւասարիմ պատկեր մ'ընծայենք ձեռագրին, որուն տողերը ճիշտ այնպէս կը տպենք ինչպէս որ են։

Անձեւացեաց օրինակի և Եղիշէի «յլ ձեռագրաց վրայ՝ Հանդէս Ամսօրեայի վերջին թուին մէջ (թիւ 10, 11 – Հոկտեմբեր, Նոյեմբեր) արդէն խօսուած է ընդարձակօրէն, (էջ 334)։

Հոն համեմատուած են Անձեւացեաց օրինակն և Գարեգին Յարկաւագի ձեռագիրը. թիւ 1641։

Վերջնոյս մէկ ընթերցումը՝ «զթոյն զառնութեան» կը համապատասխանէ մեր նոր ձեռագրին ընթերցուածոյն, բայց մեր օրինակի ուրիշ բազմաթիւ առանձնայատկութիւնք ցոյց կու տան, թէ կարելի չէ նոյն խմբի մէջ դասակարգել զայն։

Հարկ չենք համարիր շեշտել մեր նորագիւտ հատակտորիկի այն տարբերութեանց վրայ, որոնք ոչ միայն բնագրաբնեկան, այլ նաեւ պատմական տեսակէտիւ հետաքրքրական են, ինչպէս պիտի անդրադառնան բանասէրք՝ հետեւելով բաղդատութեանս ընթացքին։

Հ. Յ. Աստուրեան

ՁԵՌԱԳԻՐ, Ա ԹՈՒՂԹ, ԷՋ ա, ՍԻՒՆ ա

Քանզի յոյժ սիրելի էր
նմա խռովութիւն արիւնհե-
ղութեան։ Վասն այսորիկ
յանձն իւր տարաբերէր
թէ յո՛ թափեցից զբոյնս
դառնութեան և կամ ուր
բացատեցից զբազմու-
թիւն նեռից։
Եւ առ յոյժ յիմարութեան,
իբրեւ զգազան մի կատաղ

ԵՂԻՇԷ, ՏՊ. ՓՈՐԹ. ՓԱՐԱԶԻ, ՎԵՆԵՏԻԿ 1903, էջ 180

Քանզի յոյժ սիրելի էր
նմա խռովութիւն, արիւնհե-
ղութեան, վասն այսորիկ
յանձն իւր տարաբերէր,
եթէ յո՛ թափեցից զդա-
նութիւն թիւնից, կամ ուր
բացատրեցից զբազմու-
թիւն նեռիցն։
Եւ առ յոյժ յիմարութեան
իբրեւ զգազան մի կատաղի

digitised by A.R.A.R.@

ի յարձակեցաւ ի վերայ
. . խարհին Հայոց[1] և ցու
նաց։ Իր եհար մինչեւ
. քա. աքն Մծբին և զբա
զում գաւառս Հոռովմոց
աւերեաց ասպատակաւ,
և զամենայն եկեղեցիսն
հրձիգ արար։ և ահաբեկ
արար զ. մենայն զաւրսն
աշխարհին։
Իսկ Դիոդոս կայսր երա
ճելի քանզի էր իւաղաղա
....., ոչ կամեցաւ
.....ջ նորա երա. ել
.....մաւ, ... այր
....լ ան ... որ էր
ասպ. բապետ արեւելից
առաքեաց առ նա բազում
զանձիւք և արք պար ...

չա.....
նուռնեաւ խոր.....
ելուլ, իբրեւ ոք զի ի ....
բորբոքեալ յաւելուցու
բազում նիւթս փայտի։
Քանզի ուստի սակաւ մի
կասկածոտ էր անտի աներկ
իւղ հաստատեցաւ վասն
ն այսորիկ դրդուեցոյց
զբազումս ի սուրբ ուխտէն
քրիստոնէից. էր զոր բա
նիւք, և էր զոր սպառնալ
եաւք, և էր զոր կապանաւք
տանջիր, և զոր չարա
չար մահուամբ վախ...
էր յափշտակութիւն առնէր
ընչից և ստացուածոց.
եւ մեծաւ անարգանաւք
տանջէր զամենեսեան։
և իբրեւ ետես եթէ վարատ
եալ ցրուեցան ի բազում
կողմանս. ի խորհուրդ
կոչէր զպաշտաւնեայս
ձախակողմանն, որք կա
պեալ էին ի կռապաշտութեան
անլուծանելի կապաւաւք
վառեալք և ջեռ...ալք
իբրեւ հնոց առ ի յայ...
...ւխտ սուրբ եկեղեց....

յարձակեցաւ ի վերայ
աշխարհին Ցունաց.
եհար մինչ
ի քաղաքն Մծբին և զբա-
զում գաւառս Հոռոմոց
աւերեաց ասպատակաւ,
և զամենայն եկեղեցիս
հրձիգ արար. կուտեաց զաւար և. զգերի և ահաբեկ
արար զամենայն զօրս
աշխարհին։
Իսկ երանելին Թէոդոս կայսր,
քանզի խաղաղա-
սէր էր ի Քրիստոս, ոչ կամեցաւ
ելանել ընդառաջ
պատերազմաւ. այլ այր
մի Անատոլ անուն, որ էր
նորա սպարապետ արեւելից
առաքեաց առ նա բազում
զանձիւք։ Եւ արք Պարսիկք,

... չարութիւն նորա, սկսաւ (այնուհետեւ ?)
... այլ ևս խորհուրդս յաւ-
ելուլ, իբրեւ ոք զի ի հուր
բորբոքեալ յաւելլով
բազում նիւթս փայտից։
Քանզի ուստի սակաւ մի
կասկածոտն էր, անտի աներ-
կիւղ հաստատեցաւ. վասն
այնորիկ դրդուեցոյց
զբազումս ի սուրբ ուխտէն
քրիստոնէից, էր՝ զոր բա-
նիւք սպառնալ-
եօք, էր՝ զոր կապանօք
և տանջանօք, և էր՝ զոր չարա-
չար մահուամբ վախճանէր։
Յափշտակութիւն առնէր
ընչից և արարոց,
և մեծաւ անարգանօք
տանջէր զամենեսեան։
Եւ իբրև ետես եթէ վայրատ-
եալ ցրուեցան ի բազում
կողմանս, ի խորհուրդ
կոչէր զպաշտօնեայս
ձախակողմանն, որք կա-
պեալ էին ի կռապաշտութեանն
անլուծանելի հանգուցիւք,
վառեալք և ջեռեալք
իբրեւ գհնոց առ այրել
զուխտ սուրբ եկեղեցւոյ։

Շարաչարելի

---

1. Պատմական գեղեցիկ տարբերութիւն մը, բայց չեմ գիտեր ո՞րչափ ստուգութիւն ունի. վասն զի այդ ժամանակ Հայաստանի մէկ մասին արդէն Պարսիկք կը տիրէին. և Ցագկերտի զօրք խնդրելու համար առ Հայս գրած նամակը՝ իբրեւ բարեկամ կամ հպատակ ժողովրդի մը գրուած նամակ է։ Տես Եղիշէ. Ա. Ցեղանակ։

digitised by A.R.A.R.@